

The Relationship between Psychological Responses to Sports Injury and Some Personality-Related Factors in Karate Athletes

Hossein Samadi¹, Behnam Maleki², Mohammad Seyedahmadi^{3*}

1. Department of Sport Sciences, Yazd University, Yazd, Iran.

2. Department of Physical Education, Islamic Azad University, Yadegar-e-Imam Khomeini Shahre Rey Branch, Shahr-e-Rey, Iran.

3. Department of Physical Education, Faculty of Humanities, Velayat University, Iranshahr, Iran.

Received: 2022/06/18

Accepted: 2022/09/11

Abstract

Background and Aim: How to deal with injury or psychological responses to injury affects the degree of vulnerability and rehabilitation after athletes' injury. The aim of this study was to investigate the relationship between athletic identity and passion for activity with psychological responses to sport injury in karate athletes.

Methods: The current descriptive-correlation research and its statistical population consisted of all black belt karate practitioners of East Azarbaijan province who had at least one first to third place in the province. The subjects of the research were 140 karate athletes who were selected through available sampling from different clubs in the province and completed the questionnaires of the Passion for Activity Scale (PAS), Athletic Identity Measurement Scale (AIMS), and Sports Inventory for Pain (SIP). All people completed the informed consent form to participate in the research. For data analysis, the independent t-test and the Pearson correlation test at a significance level of $\alpha < 0/05$.

Results: Results showed there is the significant relationship between athletic identity with both harmonious and Obsessive passion but the athletic identity in obsessive Karate –is more than harmonious Karate. Results also showed that there is a significant relationship between sport identity and psychological responses to sport injury in harmonious and obsessive Karate. Still, the relationship was stronger among obsessive karate elite athletes. T-test results showed obsessive karate use more psychological responses include coping, cognitive strategy, and catastrophizing, and harmonious karate use more psychological responses including avoidance and body awareness.

Conclusion: The results showed that obsessive karate athletes use psychological responses that may lead to their health risks. Therefore, harmonious passion is a more optimal motivational basis for karate athletes. Therefore, in order to prevent the possible injuries of karate athletes, it is suggested that the trainers provide the conditions of conflict in karate activity with harmonious passion.

Keywords: *Passion; Harmonious; Obsessive; Sport identity; Psychological responses to sport injury*

Please cite this article as:

Samadi H, Maleki B, Seyedahmadi M. The Relationship between Psychological Responses to Sports Injury and Some Personality-Related Factors in Karate Athletes. *Irtiqa Imini Pishgiri Masdumiyat*. 2022;10(2): 188-97.
doi: 10.22037/iidm.v10i2.38658

*
Corresponding Author: Mseyedahmadi@velayat.ac.ir

ارتباط پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب ورزشی با برخی از فاکتورهای مرتبط با شخصیت در کاراته‌کاران

حسین صمدی^۱ , بهنام ملکی^۲، محمد سیداحمدی^۳

۱. تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

۲. گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد یادگار امام، شهر ری، ایران.

۳. گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه ولایت، ایرانشهر، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۶/۲۰

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۳/۲۸

چکیده

سابقه و هدف: نحوه برخورد با پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب در میزان آسیب‌پذیری و بازتوانی پس از آسیب ورزشکاران اثرگذار است. هدف پژوهش حاضر بررسی ارتباط پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب ورزشی با برخی از فاکتورهای مرتبط با شخصیت در ورزشکاران کاراته بود.

روش کار: تحقیق حاضر از نوع توصیفی-همبستگی و جامعه آماری آن را کلیه کاراته‌کاران با کمربند مشکی استان آذربایجان شرقی که حداقل یک مقام اول تا سوم استانی داشتند، تشکیل دادند. آزمودنی‌های تحقیق ۱۴۰ ورزشکار کاراته‌کار بودند که از طریق نمونه‌گیری در دسترس از میان باشگاه‌های مختلف استان انتخاب شد و پرسش‌نامه‌های اشتیاق به فعالیت، هویت ورزشی و سیاهه ورزشی درد را تکمیل کردند. تمام افراد فرم رضایت آگاهانه شرکت در تحقیق را تکمیل کردند. جهت تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق، از آزمون تی مستقل و آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد ارتباط بین هویت ورزشی با پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب در کاراته‌کارهای سازگار و وسواسی معنادار بود، ولی این رابطه در کاراته‌کارهای وسواسی قوی‌تر بود. همچنین نتایج نشان داد هویت ورزشی با هر دو اشتیاق سازگار و وسواسی رابطه معناداری داشت ولی کاراته‌کارهای وسواسی هویت ورزشی بیشتری نسبت به کاراته‌کارهای سازگار داشتند. نتایج آزمون تی نشان داد کاراته‌کارهای وسواسی بیشتر از پاسخ‌های روان‌شناختی شامل مقابله مستقیم، راهبردهای شناختی و فاجعه و کاراته‌کارهای سازگار بیشتر از پاسخ‌های روان‌شناختی شامل اجتناب و آگاهی بدنی استفاده کردند.

نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد کاراته‌کارهای وسواس از پاسخ‌های روان‌شناختی استفاده می‌کنند که ممکن است منجر به خطر افتادن سلامتی آن‌ها شود. بنابراین اشتیاق سازگار، اساس انگیزشی بهینه‌تری برای کاراته‌کاران می‌باشد. لذا جهت جلوگیری از آسیب‌های احتمالی کاراته‌کارها پیشنهاد می‌شود مربیان شرایط درگیری در فعالیت کاراته را با اشتیاق سازگار فراهم کنند.

واژگان کلیدی: اشتیاق؛ سازگار؛ وسواس؛ هویت ورزشی؛ پاسخ‌های روانی به آسیب

به این مقاله، به صورت زیر استناد کنید:

Samadi H, Maleki B, Seyedahmadi M. The Relationship between Psychological Responses to Sports Injury and Some Personality-Related Factors in Karate Athletes. Irtiqa Imini Pishgiri Masdumiyat. 2022;10(2): 188-97. doi: 10.22037/iipm.v10i2.38658

*نویسنده مسئول مکاتبات: Mseyedahmadi@velayat.ac.ir

مقدمه

ورزشکاران نخبه طی سالیان متمادی تمرین، مهارت‌های خاص ورزشی و تاب‌آوری ذهنی را توسعه می‌دهند. توسعه این مهارت‌ها به ورزشکاران این فرصت را می‌دهد که در ورزش حرفه‌ای موفق عمل کنند (۱). هنگامی که ورزشکاران برای رقابت آماده می‌شوند، خطر آسیب‌های جسمانی را در هر زمانی در طول تمرین و مسابقه می‌پذیرند و میزان این پذیرش از ورزشکاری به ورزشکار دیگر متغیر است. البته میزان بهینه‌ای از میزان پذیرش خطر در فرهنگ ورزشی وجود دارد. اکثر ورزشکارانی که خطر آسیب را می‌پذیرند و با آسیب و درد، بازی می‌کنند، از نگاه رسانه و تماشاگران مورد تحسین قرار می‌گیرند. به عبارت دیگر این ورزشکاران ممکن است بدون توجه به سلامتی خود و علیرغم وجود درد و آسیب، احساس کنند به فداکاری برای بازی نیاز دارند (۲). در حال حاضر، تمرکز اکثر پژوهش‌ها در زمینه آسیب‌های ورزشی، بر جنبه‌های بدنی تأثیرگذار بر احتمال بروز آسیب (مانند علت شناسی، اپیدمیولوژی، نتایج اقدامات، پیشگیری، تشخیص و درمان) متمرکز شده است. برعکس، پژوهش‌های نسبتاً کمی عوامل فردی و روان‌شناختی که ورزشکاران را مستعد آسیب می‌کنند و ممکن است بر نحوه برخورد ورزشکار با موضوع آسیب در سطوح بالای ورزشی اثرگذار باشد، مورد بررسی قرار داده‌اند (۳، ۴).

مدل‌های مختلفی از جمله مدل تلفیقی پاسخ روان‌شناختی به آسیب‌های ورزشی، مدل زیست روانی-اجتماعی آسیب‌های ورزشی و مدل ریست (Rist) در حوزه آسیب و بازتوانی ورزشی مطرح شده‌اند که بر تأثیر عوامل مختلف بر آسیب و بهبودی تأکید دارند (۴، ۵). بر اساس تحقیقات اولیه انجام شده، مدل جامعی برای پاسخ‌های روان‌شناختی برای آسیب‌های ورزشی توسط ویس-بورنستال و همکاران پیشنهاد شد که در این مدل تلفیقی، عوامل فردی مرتبط به آسیب، عوامل شخصیتی و دموگرافیک روی تفسیر آسیب تأثیر می‌گذارد. این مدل همچنین عوامل محیطی و عوامل اجتماعی نشأت گرفته از درگیری در ورزش را مورد بررسی قرار می‌دهد (۶). مدل زیست روانی اجتماعی (Biopsychosocial Model) آسیب‌های ورزشی مدل دیگری است که برای توصیف نقش متغیرهای روانی در توانبخشی آسیب‌های ورزشی مطرح شده است. این مدل شامل هفت بعد ویژگی‌های آسیب، عوامل اجتماعی و جمعیت شناختی، عوامل

بیولوژیکی، عوامل روان‌شناختی، عوامل اجتماعی و زمینه‌ای، پیامدهای زیست روانی اجتماعی و پیامدهای توانبخشی آسیب‌های ورزشی است (۵). همچنین مدل جدید ریست و همکاران با تکیه بر این فرضیه که استرس (به شکل کمی و کیفی) نقش اساسی در خطر آسیب ورزشکار، پاسخ به آسیب و توانبخشی دارد، عوامل اجتماعی-جمعیت‌شناختی فرد (سن، جنس، قومیت، وضعیت اقتصادی)، ویژگی‌های شخصیتی و عوامل محیطی (نوع ورزش، شرایط اجتماعی) را با یکدیگر ترکیب می‌کند. بنابراین، در این مدل ویژگی‌های روان‌شناختی، وضعیت روانی و نشانگرهای روانی-فیزیولوژیکی نقش مهمی در بروز آسیب دارند (۴). علیرغم تفاوت‌های بین مدل‌های مطرح شده، بازگشت به میادین ورزشی تحت تأثیر تفسیر فرد از عوامل شخصی و موقعیتی و پاسخ‌های عاطفی و رفتاری به آن عواملی هستند که بر نتایج بهبودی تأثیر می‌گذارند. نتایج برخی از تحقیقات نشان داده‌اند که عوامل فردی و روان‌شناختی بر احتمال آسیب‌پذیری و همچنین پاسخ‌های عاطفی و رفتاری بعد از آسیب‌ها تأثیر می‌گذارد (۶).

همان‌طور که عنوان شد، عوامل زیادی بر پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب اثرگذار هستند که از این بین، ویژگی‌های شخصیتی کمتر مورد مطالعه قرار گرفته است. یکی از عوامل که می‌تواند بر پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب تأثیر بگذارد، خودمختاری می‌باشد (۲). والرند به جای خودمختاری به مفهوم اشتیاق (Passion) به فعالیت اشاره نموده و عنوان کردند اشتیاق به فعالیت، انگیزه خودمختار فرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. اگرچه اشتیاق با انگیزه درونی مرتبط است، اما از نظر مفهومی با آن متفاوت می‌باشد. آنها یک چارچوب مفهومی برای اشتیاق به فعالیت طراحی کردند، به طوری که اشتیاق را به عنوان تمایل قوی به فعالیتی تعریف شده که افراد آن را دوست دارند و آن فعالیت برای آن‌ها مهم است و برای آن زمان و انرژی زیادی صرف می‌کنند، تعریف می‌کنند (۷). آن‌ها دو نوع اشتیاق برای فعالیت پیشنهاد کردند: اشتیاق سازگار (HP) Harmonious Passion، آن جایی که شخص اشتیاق را کنترل می‌کند و اشتیاق وسواسی (OP) Obsessive Passion، آن جایی که اشتیاق بر فرد غلبه و فرد را کنترل می‌کند. اشتیاق سازگار با درونی‌سازی خودکار فعالیت در هویت مشخص می‌شود و زمانی اتفاق می‌افتد که فرد به‌طور آزادانه و بدون این که احساس کند عزت‌نفس و پذیرش اجتماعی او به درگیری مداوم در فعالیت وابسته است، فعالیت پرشور

را مهم می‌داند. اگرچه در اشتیاق سازگار فعالیت پرشور فضای قابل توجهی از هویت را اشغال می‌کند، ولی خیلی زیاد نیست و ابعاد دیگر زندگی را نیز شامل می‌شود (۸). در این نوع اشتیاق، فرد برای فعالیت پرشور ارزش زیادی قائل است، ولی به ضرر ابعاد دیگر تمام شود. همچنین احساس می‌کند که درگیری در فعالیت به جای غیرقابل کنترل و سخت بودن، ارادی و کاملاً منعطف است. فعالیت پرشور با تعیین هویت زیاد در فرد مشخص می‌شود، به طوری که فعالیت، افکار و کل هویت فرد را اشغال می‌کند (۹). تحقیقاتی که اشتیاق را بررسی کردند نشان دادند که اشتیاق سازگار با عواطف مثبت از قبیل بهزیستی روان‌شناختی (۷) روابط مربی و ورزشکار (۱۰)، رضایت روانی در کار (۱۱)، رضایت زناشویی در زندگی (۹)، پیامدهای سازگانه (۱۲)، بهزیستی، پیامدهای انگیزشی، پیامدهای شناختی (۱۳) ارتباط مثبت و با فرسودگی ارتباط منفی دارد (۱۴). درحالی که اشتیاق وسواسی با اعتیاد به ورزش (۱۵)، سطوح بالاتر عواطف مثبت پس از موفقیت و عواطف منفی پس از شکست (۱۶)، کاهش ارزش ورزش (۱۷)، تعارض فعالیت/زندگی، پیامدهای انگیزش ناسازگار، پیامدهای شناختی منفی (۱۷) و همچنین عواطف منفی مانند اضطراب و سردرد و درد عضلانی و درد قلب ارتباط دارد (۹).

اگرچه اشتیاق به عنوان کشش قوی به سمت یک فعالیت لذت بخش و مهم در نظر گرفته می‌شود، در واقع این اشتیاق و شرکت در فعالیت‌ها پس از مدتی به اندازه‌ای تعیین کننده می‌شود که ویژگی‌های اصلی هویت فرد را بیان می‌کند (۱۸). برور (Brewer) هویت ورزشی را به عنوان درجه‌ای که ورزشکاران خودشان را به عنوان ورزشکار تشخیص می‌دهند، تعریف کرده‌اند (۱۹). اشخاصی که به طور شدید درگیر فعالیت ورزشی هستند و به خاطر مشارکت ورزشی مورد تشویق قرار می‌گیرند، ممکن است در درک هویت خودشان را روی نقش ورزشکار بودن تمرکز کنند (۲۰). هویت ورزشی را می‌توان به عنوان یک نقش اجتماعی و ساختار شناختی در نظر گرفت. از نظر اجتماعی، هویت ورزشی می‌تواند توسط خانواده، دوستان یا مربیان فرد تعیین یا مورد تأکید قرار گیرد. همچنین افراد می‌توانند هویت ورزشی خود را با تعامل با سایر ورزشکارانی که برنامه‌ها، تجربیات و علایق مشترک دارند، تقویت کنند. هویت ورزشی به عنوان یک ساختار شناختی، چارچوبی برای تفسیر اطلاعات فراهم می‌کند، نحوه کنار آمدن فرد با موقعیت‌ها را تعیین می‌کند و رفتاری مطابق با نقش ورزشکار را القا می‌کند (۲۱).

تعیین هویت قوی به عنوان ورزشکار می‌تواند به نتایج مثبت از قبیل تبعیت از برنامه‌های تمرینی گسترده که بهبود عملکرد ورزشی می‌شود، منتهی شود (۲۲). همچنین هویت ورزشی به طور تجربی با افزایش روابط اجتماعی و عزت نفس (۲۳)، ترس از شکست و ناکامی (۲۴)، شدت علائم افسردگی، ویژگی‌های عملکرد ورزشی (به عنوان مثال، خودمحوری و تسلط گرایی)، خود ارزشی جسمانی، انگیزه، پایبندی بیش از حد توان، سرسختی ذهنی و بازی در طی درد و ... مرتبط است (۲۵). به هر حال وقتی هویت ورزشی ورزشکار خیلی قوی می‌شود یا هویت ورزشی تنها هویتی باشد که ورزشکار برای خود قائل باشد، می‌تواند منجر به نتایج منفی شود (۲) به عبارتی اگر فرد بر روی نقش ورزشکار متمرکز شود و سپس آسیب ببیند، ممکن است هویت او تهدید شود. در واقع، از آن جا که تمرکز زندگی وی در درجه اول مربوط به ورزش است، وقوع آسیب ممکن است منجر به واکنش‌های عاطفی و روانی منفی شود. تحقیقات نسبتاً کمی برای بررسی رابطه بین هویت ورزشی و واکنش‌های روان‌شناختی به آسیب صورت گرفته است (۲۶). هویت ورزشی اغلب با پیامدهای روانی اجتماعی، رفتاری و آسیب دیدگی مرتبط بوده است (۲۵). افراد با هویت ورزشی قوی به احتمال زیاد نسبت به افراد با هویت ورزشی ضعیف، بیشتر رویدادهای مربوطه را بر حسب عملکرد ورزشی‌شان تفسیر می‌کنند. همچنین آن‌ها عنوان کردند که هویت ورزشی با افسردگی و حالات خلقی و واکنش منفی به با آسیب مرتبط بوده و آزمودنی‌ها با هویت ورزشی قوی نسبت به آزمودنی‌های با هویت ورزشی ضعیف عکس العمل منفی چه به صورت ذهنی یا عملکردی از خود نشان می‌دهند (۱۹). نتیجه مطالعه‌ای نشان داد که بعد از محاسبه سختی آسیب و جنسیت، هویت ورزشی عامل پیش‌بینی کننده افسردگی مرتبط با آسیب ورزشی است (۲۷). با این حال در پژوهشی دیگر رابطه معنی داری بین هویت ورزشی و اثر منفی به دنبال آسیب به دست نیاوردند (۲۸).

همان‌طور که تحقیقات قبلی نشان می‌دهد در بررسی ارتباط بین دو نوع اشتیاق به فعالیت با پاسخ‌های روانی به آسیب نقش هویت ورزشی در نظر گرفته نشده است. با توجه به این که فرض شده است ورزشکاران با دو نوع اشتیاق دارای سطح‌های متفاوتی از هویت می‌باشند و از طرف دیگر سطح‌های مختلف هویت ورزشی بر روی پاسخ‌های روانی تأثیر متفاوتی دارد، بنابراین ضروری است در بررسی این ارتباطها، هویت ورزشی نیز به عنوان یک مولفه مهم در نظر

شناختی (COG) Cognitive، دوری (AVD) Avoidance، فاجعه‌آمیز (CAT) Catastrophizing و آگاهی بدنی (Body Awareness (BOD). همچنین این مقیاس شامل نمره کلی آسیب است که از طریق کم کردن نمره خرده مقیاس فاجعه از مجموع خرده مقیاس‌های مقابله و شناختی به دست می‌آید. پاسخ‌ها در مقیاس هفت ارزشی لیکرت از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) نمره‌گذاری شد. میرز، ثبات درونی خرده مقیاس‌های پرسش‌نامه را از طریق آلفای کرونباخ در حدود ۰/۶۱ الی ۰/۸۸ گزارش کرد و از طریق آزمون-آزمون مجدد نیز پایایی را در حدود ۰/۶۹ تا ۰/۸۸ نشان داد (۳۰). ثبات درونی پرسش‌نامه در پژوهش حاضر ۰/۸۳ به دست آمد.

برای سنجش اشتیاق به ورزش کاراته از پرسش‌نامه اشتیاق به فعالیت والرند استفاده شد که برای ورزش کاراته تعدیل شده بود. این پرسش‌نامه شامل دو بخش است. بخش اول میزان اشتیاق کاراته‌کارها را می‌سنجد و از چهار سؤال برای معیار اشتیاق استفاده شده است. کاراته‌کارهایی که در مجموع چهار سؤال با مقیاس ۷ ارزشی لیکرت امتیاز ۴ یا بالاتر گرفتند، جزو کاراته‌کارهای با اشتیاق بالا قرار گرفتند. بخش دوم پرسش‌نامه که شامل دو خرده مقیاس شش سؤالی بود، اشتیاق سازگار و وسواس را می‌سنجد. پاسخ آزمودنی‌ها در مقیاس ۷ ارزشی از ۱ (هرگز) تا ۷ (همیشه) نمره‌گذاری شد (۱۱). ماگنو و همکاران ضریب آلفای کرونباخ را برای اشتیاق سازگار و وسواس به ترتیب برابر ۰/۷ و ۰/۸۲ به دست آوردند (۳۱). جهت حصول اطمینان از روایی و پایایی پرسش‌نامه، روایی محتوایی و صوری پرسش‌نامه از طریق اساتید متخصص تربیت‌بدنی مورد تأیید قرار گرفت. همچنین پایایی پرسش‌نامه با استفاده از روش آلفای کرونباخ مورد بررسی قرار گرفت که برای مؤلفه اشتیاق سازگار ۰/۸۲ و برای اشتیاق وسواس ۰/۷۳ به دست آمد.

برای سنجش هویت ورزشی نیز از پرسش‌نامه هویت ورزشی برور (Athletic Identity Measurement Scale) استفاده شد. این پرسش‌نامه شامل ۱۰ سؤال می‌باشد. پاسخ‌ها در مقیاس پنج ارزشی لیکرت از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) نمره‌گذاری شد. مجموع نمره‌های ۱۰ آیتم به‌عنوان نمره کلی هویت ورزشی فرد در نظر گرفته شد (۱۹). کوکورايدز (Kokaridas) آلفای کرونباخ را برای پرسش‌نامه هویت ورزشی حدود ۰/۹۳ گزارش کرده است (۳۲). در

گرفته شود. از طرف دیگر با توجه به این که در ورزش‌های برخوردی احتمال آسیب‌دیدگی زیاد است و پافشاری به ادامه فعالیت نسبت رشته‌های دیگر ورزشی تا حدودی بیشتر می‌باشد، احتمالاً نقش اشتیاق به فعالیت و پاسخ‌های روانی به آسیب در این ورزشکاران متفاوت باشد. با توجه به این که درک ارتباط متغیرهای مختلف با پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب، فرآیند بازیابی و بازگشت ورزشکاران به محیط‌های ورزشی را فراهم می‌کند، بنابراین هدف پژوهش حاضر بررسی ارتباط بین اشتیاق به فعالیت و هویت ورزشی با پاسخ‌های روانی به آسیب ورزشی در ورزشکاران کاراته می‌باشد.

روش کار

تحقیق حاضر از نوع توصیفی-همبستگی و جامعه آماری آن را کلیه کاراته‌کاران مرد با کمر بند مشکی استان آذربایجان شرقی که حداقل یک مقام اول تا سوم استانی داشتند، تشکیل دادند. تعداد ۲۱۰ کاراته‌کار که معیارهای ورود به مطالعه را داشتند، با استفاده از نمونه‌گیری در دسترس به‌عنوان نمونه انتخاب شدند (تعیین حجم نمونه بر اساس جدول مورگان و از روی حجم جامعه و سطح اطمینان ۹۵ درصدی و خطای نمونه‌گیری $\alpha < 0.05$) صورت پذیرفت. از این تعداد نمونه ۷۰ نفر امتیازات لازم اشتیاق را کسب نکردند، بنابراین از نمونه خارج شدند. در نهایت داده‌های ۱۴۰ کاراته‌کار مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند و تمام این افراد از اهداف پژوهش آگاه شده و فرم رضایت آگاهانه شرکت در پژوهش را تکمیل کردند. بر اساس معیار اشتیاق ۷۹ نفر از کاراته‌کاران جزء کاراته‌کارهای سازگار و ۶۱ کاراته‌کار جزء کاراته‌کارهای وسواس قرار گرفتند. معیارهای ورود به مطالعه حاضر عبارت بودند از: داشتن دامنه سنی ۱۷ تا ۳۰ سال، داشتن کمر بند مشکی همراه با حداقل یک مقام استانی، دچار شدن به آسیب‌دیدگی متوسط بین یک تا سه بار در شش ماه گذشته - آسیب‌دیدگی متوسط حدی از آسیب است که ورزشکار یک تا سه هفته از انجام فعالیت ورزشی دور باشد (۲۹)، داشتن حداقل تحصیلات سوم راهنمایی و نداشتن سابقه اختلال روان‌شناختی. برای سنجش پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب از سیاهه ورزشی درد (Sports Inventory for Pain (SIP) میرز و همکاران (Meyers and et al) استفاده شد (۳۰). این پرسش‌نامه شامل ۲۵ آیتم و مشتمل بر پنج خرده مقیاس می‌باشد که عبارتند از: پاسخ‌های مقابله‌ای (Coping (COP)، استراتژی‌های

همچنین نتایج نشان داد ارتباط بین هویت ورزشی و پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب در کاراته‌کارهای سازگار ($p = ۰/۰۲۳$)، $r = ۰/۲۵۶$ و ارتباط بین هویت ورزشی و پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب در کاراته‌کارهای وسواس ($p = ۰/۰۰۱$)، $r = ۰/۴۹۶$ معنادار بود (جدول ۲). در بررسی ارتباط بین متغیرها نتایج آزمون همبستگی پیرسون طبق جدول ۲ نشان داد ارتباط بین هویت ورزشی و اشتیاق سازگار ($r = ۰/۲۰۸$, $p = ۰/۰۱۳$) و ارتباط بین هویت ورزشی و اشتیاق وسواس ($r = ۰/۳۵۸$, $p = ۰/۰۰۱$) معنادار بود.

جدول ۲. ارتباط بین هویت ورزشی و پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب در کاراته‌کارهای دارای اشتیاق وسواس و سازگار

ویژگی‌ها	SIP کاراته‌کارهای سازگار	SIP کاراته‌کارهای وسواس	اشتیاق سازگار	اشتیاق وسواس
ضریب	۰/۲۵۶	۰/۴۹۶	۰/۲۰۸	۰/۳۵۸
هویت				
پیرسون				
مقدار P	۰/۰۲۳*	۰/۰۰۱**	۰/۰۱۳*	۰/۰۰۱**
تعداد	۷۹	۶۱		

بحث

هدف از پژوهش حاضر، بررسی ارتباط پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب ورزشی با برخی از فاکتورهای مرتبط با شخصیت در کاراته کاران بود. نتایج نشان داد ارتباط بین هویت ورزشی و پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب در کاراته‌کارهای سازگار و وسواس معنادار بود. نتایج با یافته‌های رنتون و همکاران (۲۵)، منوئل و همکاران (۲۷) و برور و همکاران (۱۹) همسو است. آن‌ها عنوان کردند هویت ورزشی با افسردگی و حالات خلقی واکنش منفی با آسیب مرتبط بوده و آزمودنی‌ها با هویت ورزشی قوی نسبت به آزمودنی‌های با هویت ورزشی ضعیف عکس‌العمل منفی از خود نشان می‌دهند (۱۹). با این حال، نتایج با یافته‌های گرین و وینبرگ (۲۶) مبنی بر رابطه معنی‌داری بین هویت ورزشی و اثر منفی به دنبال آسیب ناهمسو است. از دلایل احتمالی این تفاوت می‌توان به نوع و تعداد نمونه، سطح مهارت ورزشی و اشاره نمود. در پژوهش آن‌ها شامل تنها ۳۰ شرکت‌کننده (۱۸ مرد و ۱۲ زن) از رشته‌های مختلف و مراکز مختلف پزشکی ورزشی، فیزیوتراپی و ارتوپدی و با دامنه سنی ۱۹ تا ۷۰ سال شرکت داشتند. باید عنوان نمود که ورزشکاران سطوح بالا به دلیل اهمیت دادن و توجه بیشتر به رشته ورزشی خود، احتمالاً

داخل کشور نیز روایی محتوایی پرسش‌نامه تأیید شده است (۳۳). ثبات درونی این پرسش‌نامه در پژوهش حاضر ۰/۹۱ به دست آمد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش، از آمار توصیفی برای برآورد میانگین‌ها، انحراف استاندارد و از آمار استنباطی شامل آزمون تی مستقل و آزمون همبستگی پیرسون در سطح معناداری $\alpha < ۰/۰۵$ استفاده شد. برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ استفاده شد.

یافته‌ها

مشخصه‌های آماری کاراته‌کارها با اشتیاق سازگار و وسواس را بر حسب نمره‌های هویت ورزشی و خرده مقیاس‌های پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب در جدول ۱ نشان داده شده است. نتایج آزمون t نشان داد بین هویت ورزشی در کاراته‌کارهای سازگار و وسواس تفاوت معناداری وجود داشت ($t = -۲/۵۳$, $sig = ۰/۰۱۲$). همچنین نتایج مقایسه خرده مقیاس‌های پاسخ‌های روان‌شناختی در کاراته‌کارهای سازگار و وسواس نشان داد در خرده مقیاس مقابله ($t = -۲/۰۳$, $sig = ۰/۰۴۴$)، راهبردهای شناختی ($t = ۵/۸۷$, $sig = ۰/۰۰۱$)، دوری ($t = -۳/۶۱$, $sig = ۰/۰۰۱$)، فاجعه ($t = ۴/۹۲$, $sig = ۰/۰۰۱$) و آگاهی بدنی ($t = -۶/۵۷$) تفاوت معنادار بود.

جدول ۱. مقایسه هویت ورزشی و خرده مقیاس‌های پاسخ روان‌شناختی به آسیب در کاراته‌کارهای دارای اشتیاق سازگار و وسواس

متغیر	اشتیاق	تعداد	انحراف استاندارد $\pm$ میانگین	آزمون t	سطح معناداری
هویت	سازگار	۷۹	$۳۸/۸۸ \pm ۶/۱۳$	$-۲/۵۳$	$۰/۰۱۲^*$
ورزشی	وسواس	۶۱	$۴۱/۷۷ \pm ۷/۳۲$		
مقابله	سازگار	۷۹	$۳۰/۶۰ \pm ۵/۱۳$	$-۲/۰۳$	$۰/۰۴۴^*$
	وسواس	۶۱	$۳۲/۴۷ \pm ۵/۶۸$		
راهبردهای شناختی	سازگار	۷۹	$۱۶/۶۵ \pm ۳/۵۶$	$-۳/۶۱$	$۰/۰۰۱^*$
	وسواس	۶۱	$۱۸/۸۶ \pm ۳/۶۲$		
دوری	سازگار	۷۹	$۱۵/۵۴ \pm ۲/۵۶$	$-۵/۸۷$	$۰/۰۰۱^*$
	وسواس	۶۱	$۱۲/۶۲ \pm ۳/۳۲$		
فاجعه	سازگار	۷۹	$۱۰/۶۹ \pm ۳/۴۳$	$-۶/۵۷$	$۰/۰۰۱^*$
	وسواس	۶۱	$۱۴/۴۹ \pm ۳/۳۲$		
آگاهی بدنی	سازگار	۷۹	$۱۴/۳۰ \pm ۳/۴۴$	$-۴/۹۲$	$۰/۰۰۱^*$
	وسواس	۶۱	$۱۱/۴۰ \pm ۳/۴۴$		

می‌کنند و در نتیجه آن فرد کنترل فعالیت یا هدف مشتاقانه را به دست می‌گیرد (۳۴، ۳۶).

در بررسی پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب نتایج نشان داد کاراته‌کاران با اشتیاق سازگار بیشتر از پاسخ دوری استفاده می‌کنند. بدین معنی که کاراته‌کاران با اشتیاق سازگار هنگامی که آسیب می‌بینند و درد می‌کشند، از فعالیت دست می‌کشند. این نتیجه با نتایج ریپ و همکاران همسوست که نشان دادند اشتیاق سازگار اساس انگیزشی بهینه‌تری را برای درگیری طولانی‌مدت و سالم در فعالیت فراهم می‌کند (۹). به عبارت دیگر مطابق با یافته‌های ریپ و همکاران اشتیاق سازگار با درگیری منعطف در فعالیت و روش‌های بازدارنده از آسیب‌های همراه است. مطابق با رویکرد دوگانه اشتیاق ورزشکاران با اشتیاق سازگار هنگام آسیب‌دیدگی پافشاری شدید برای ادامه فعالیت ندارند (۹).

نتایج نشان داد کاراته‌کاران با اشتیاق سازگار، بیشتر از کاراته‌کاران وسواس از پاسخ‌های روان‌شناختی آگاهی بدنی استفاده می‌کنند. این نتیجه نشان می‌دهد کاراته‌کاران سازگار نسبت به آسیب‌ها و دردها بیشتر حساس هستند. این نتایج تا حدودی با نتایج استفان و دروچ و والرند و همکاران همسو است که نشان دادند اشتیاق وسواس به‌طور مثبت با آسیب‌پذیری ارتباط دارد (۱۱، ۳۷). مطابق با والرند و همکاران بیشتر افراد با اشتیاق وسواس از خطرات خودشان آگاه هستند و بیشتر درگیر رفتارهای خطرناک هستند. از طرف دیگر اشتیاق سازگار به‌طور منفی با آسیب‌پذیری ارتباط دارد (۱۱). افراد با اشتیاق سازگار چون قادر هستند علائم هشداردهنده اولیه را شناسایی کنند و رفتارهای محتاطانه اتخاذ کنند، بنابراین آگاهی بدنی بیشتری نسبت به افراد با اشتیاق وسواس دارند (۱۱). همچنین نتایج نشان داد کاراته‌کاران با اشتیاق وسواس بیشتر از پاسخ‌های روان‌شناختی مقابله، راهبردهای شناختی، فاجعه استفاده می‌کنند. این نتایج نشان می‌دهد که کاراته‌کاران با اشتیاق وسواس از طریق راهبردهای مختلف با آسیب و درد مقابله می‌کنند و سعی در ادامه فعالیت دارند. این نتیجه با نتایج ریپ و همکاران همسو است. ریپ و همکاران نشان دادند رقااص‌های با اشتیاق وسواس از آسیب‌های مزمن به‌صورت طولانی‌مدت رنج می‌کشند و هنگام آسیب درگیری شدید در فعالیت دارند (۹). این نتایج از رویکرد دوگانه اشتیاق حمایت می‌کند. مطابق با این رویکرد وقتی افراد در فعالیت خود پافشاری زیادی داشته باشند ممکن است منجر به نتایج منفی شود. همچنین این نتایج با مدل جامع پاسخ‌های روانشناسی برای آسیب-

پاسخ‌های روان‌شناختی متفاوتی نسبت به سایر ورزشکاران دارند. همچنین نتایج نشان داد هویت ورزشی با هر دو اشتیاق سازگار و وسواس رابطه معناداری دارد، ولی کاراته‌کارهای با اشتیاق وسواس، هویت ورزشی بیشتری نسبت به کاراته‌کاران با اشتیاق سازگار داشتند. این یافته‌ها با نتایج والرند و همکاران و ماگو و همکاران همسو است. آن‌ها نشان دادند در ورزشکاران باتجربه هر دو نوع اشتیاق با هویت افراد رابطه دارد، ولی این میزان برای اشتیاق وسواسی قوی‌تر است (۱۱، ۳۱). پژوهش‌ها نشان می‌دهد برای توسعه اشتیاق به فعالیت موردنظر، یک فرد نیاز دارد این فعالیت را به‌عنوان بخشی از هویت خود ببیند. به‌هرحال اگر این فعالیت فضای زیادی از هویت فرد را اشغال کند، ممکن است اشتیاق وسواسی بیشتر از اشتیاق سازگار توسعه یابد. هویت ورزشی بالاتر کاراته‌کاران با اشتیاق وسواس نسبت به کاراته‌کاران با اشتیاق سازگار در پژوهش حاضر با رویکرد دوگانه اشتیاق والرند همسو است. مدل دوگانه اشتیاق فرض را بر این قرار می‌دهد که فعالیت‌های موردعلاقه فرد تا اندازه‌ای در هویت فرد رسوخ می‌کنند که برای فرد بسیار ارزشمند و معنادار قلمداد می‌گردند. اشتیاق وسواس از درونی‌سازی کنترل شده فعالیت در هویت فرد نشأت گرفته و نه تنها نمود فعالیت را به بخشی از هویت فرد بدل ساخته، بلکه در مورد ارزش‌ها و مقررات مرتبط با فعالیت نیز همین روال را انجام داده و در بهترین شرایط آن را تا اندازه‌ای و در بدترین شرایط به‌طور کامل درونی می‌سازد (۳۴).

اشتیاق وسواس منجر به فعالیت شدید، سپری کردن زمان بسیار زیاد و همچنین خودآگاهی بیش از اندازه شده و تأثیرات منفی بر سایر ابعاد زندگی فرد می‌گذارد. فرد در اثر فشارهای بیرونی مهار خود را جهت شرکت در فعالیتی خاص از دست می‌دهد و احتمال دارد با سایر جنبه‌های زندگی فرد به تعارض پیدا کند (۱۸). در نهایت، افراد تضادها و دیگر پیامدهای عاطفی، شناختی و رفتاری منفی در حین و بعد از مشارکت در فعالیت را تجربه می‌کنند (۳۵).

بالعکس، اشتیاق سازگار از درونی‌سازی خودکار فعالیت در هویت فرد ناشی می‌گردد. اگرچه اشتیاق سازگار فضای قابل‌توجهی از هویت را اشغال می‌کند و فرد برای فعالیت پرشور ارزش زیادی قائل است، ولی این ارزش منجر به ضرر ابعاد دیگر زندگی منجر نمی‌گردد و فعالیت ارادی و کاملاً منعطف است (۱۱). وقتی اشتیاق سازگار نقش‌آفرینی می‌کند، افراد میل غیرقابل کنترل به مشارکت در فعالیت اشتیاق‌آمیز را تجربه نکرده، بلکه آزادانه انجام آن را انتخاب

می‌گردد پژوهشگران آتی تاثیر سایر ویژگی‌های شخصیتی، عوامل محیطی و روانشناختی و را در بروز پاسخ‌های روانشناختی به آسیب مدنظر قرار داده و مطالعه بر روی ورزشکاران سایر رشته‌ها (برخوردی و غیربرخوردی) با سطوح مختلف مهارتی مورد بررسی قرار گیرد.

نتیجه‌گیری

به طور کلی، یافته‌ها نشان داد ارتباط بین هویت ورزشی با اشتیاق و پاسخ‌های روان‌شناختی به آسیب در کاراته‌کارهای سازگار و وسواسی معنادار بود، ولی این رابطه در کاراته‌کارهای وسواسی بالاتر بود. همچنین نتایج نشان داد کاراته‌کارهای وسواسی بیشتر از پاسخ‌های روان‌شناختی شامل مقابله مستقیم، راهبردهای شناختی و فاجعه استفاده کردند که ممکن است منجر به خطر افتادن سلامتی آن‌ها شود و در عوض، کاراته‌کارهای سازگار بیشتر از پاسخ‌های روان‌شناختی شامل اجتناب و آگاهی بدنی استفاده کردند که اساس انگیزشی بهینه‌تری برای کاراته‌کاران می‌باشد. لذا جهت جلوگیری از آسیب‌های احتمالی کاراته‌کارها پیشنهاد می‌شود مربیان شرایط درگیری در فعالیت کاراته را با اشتیاق سازگار فراهم کنند.

تشکر و قدردانی

نویسندگان این مقاله از کلیه کاراته‌کاران استان آذربایجان شرقی که در این پژوهش شرکت کردند، تشکر و قدردانی می‌کنند.

ملاحظات اخلاقی

تمام شرکت کنندگان از اهداف پژوهش آگاه شده و فرم رضایت آگاهانه شرکت در پژوهش را تکمیل کردند.

تضاد منافع

بر اساس اظهار نظر نویسندگان هیچ تضاد منافی وجود ندارد.

منابع مالی

پژوهش حاضر برگرفته از طرح پژوهشی آقای بهنام ملکی است که در شورای پژوهشی گروه تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی در تاریخ ۱۴۰۰/۳/۱۱ مورد بررسی و تایید قرار گرفت.

نقش نویسندگان

از سوی نویسندگان گزارشی مبنی بر نقش هر یک از نویسندگان اعلام نشده است.

های ورزشی ویس- بورنستال و همکاران، مدل جدید زیست روانی اجتماعی ریست و همکاران نیز هم‌راستا است (۴، ۶). مطابق با این مدل‌ها عوامل شخصیتی (اشتیاق) بر آسیب و ارزیابی شناختی تأثیر می‌گذارند. در طول ارزیابی شناختی، ورزشکاران نیازهای موقعیت را بررسی و منابع خودشان را برای برخورد با موقعیت ارزیابی می‌کنند و نتایج شان را برای پاسخ‌های بالقوه موردتوجه قرار می‌دهند. ارزیابی شناختی و پاسخ‌های عاطفی به آسیب بر پاسخ‌های رفتاری تأثیر می‌گذارد. در مورد ورزش‌های شدید ورزشکارانی که علاقه زیادی به مشارکت در ورزش دارند و آسیب‌ها را به‌عنوان چیزی در نظر می‌گیرند که باید بر آن غلبه کنند و به‌احتمال زیاد به‌صورت عادی با وجود آسیب تلاش کنند و با وجود درد به بازی ادامه دهند (۳۷).

پژوهشهای بررسی کننده اشتیاق، همسو با رویکرد دوگانه اشتیاق نشان دادند که ورزشکاران با اشتیاق سازگار نسبت به ورزشکاران با اشتیاق وسواسی درگیری منعطف در فعالیت داشته بنابراین هنگام آسیب‌دیدگی پافشاری شدید برای ادامه فعالیت ندارند. به طور کلی نتایج پژوهش حاضر نیز از رویکرد دوگانه اشتیاق والرند حمایت کرد و نشان داد تشویق کاراته‌کاران نخبه برای توسعه اشتیاق سازگار به‌طوری‌که هدف فعالیت باعث توان اضافی نشده و با مشکلات سلامتی و ابعاد دیگر زندگی تناقض نداشته باشد، ممکن است سلامتی عمومی و بهزیستی را افزایش دهد (۱۱). بنابراین اشتیاق سازگار اساس انگیزشی بهینه‌تری برای کاراته‌کاران می‌باشد. لذا جهت جلوگیری از آسیب‌های احتمالی کاراته‌کارها پیشنهاد می‌شود مربیان شرایط درگیری در فعالیت کاراته را با اشتیاق سازگار فراهم کنند.

علیرغم این که تحقیق حاضر، اولین پژوهش در ارتباط با بررسی ارتباط برخی فاکتورهای مرتبط با شخصیت با آسیب‌های روانشناختی در ورزشکاران در کشور بود و نتایج آن در درک برخی عوامل اثرگذار بر پاسخ‌های روانشناختی به آسیب و کمک به ورزشکاران کاربردی است، دارای محدودیت‌هایی نیز بود که در بکارگیری نتایج آن باید مد نظر قرار گیرد. با توجه به خصیصه‌های خاص جامعه پژوهش به طور کلی باید در تعمیم نتایج به همه ورزشکاران جانب احتیاط رعایت شود. همچنین نظر به این که از پرسشنامه و خودگزارشی به عنوان ابزار پژوهش استفاده شد، ممکن است شرکت کنندگان به منظور ارزیابی مثبت پاسخی سوگیرانه بیان کرده باشند. استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس از دیگر محدودیت‌های پژوهش بود که باید در نظر گرفته شود. پیشنهاد

References

1. Forsdyke D, Smith A, Jones M, Gledhill A. Psychosocial factors associated with outcomes of sports injury rehabilitation in competitive athletes: a mixed studies systematic review. *British journal of sports medicine*. 2016;50(9):537-44.
2. Stadden SA. The influence of athletic identity, expectation of toughness, and attitude toward pain and injury on athletes' help-seeking tendencies: The University of North Carolina at Greensboro; 2007.
3. Hess CW, Gnacinski SL, Meyer BB. A review of the sport-injury and-rehabilitation literature: From abstraction to application. *The Sport Psychologist*. 2019;33(3):232-43.
4. Rist B, Glynn T, Clarke A, Pearce AJ. The Evolution of Psychological Response to Athlete Injury Models for Professional Sport. *The Journal of Science Medicine*. 2020;2(4):1-14.
5. Ruddy JD, Cormack S, Timmins RG, Sakadjian A, Pietsch S, Carey DL, et al. Factors that impact self-reported wellness scores in elite Australian footballers. *Medicine Science in Sports*. 2020;52(6):1427-35.
6. Wiese-Bjornstal DM, Smith AM, Shaffer SM, Morrey MA. An integrated model of response to sport injury: Psychological and sociological dynamics. *Journal of applied sport psychology*. 1998;10(1):46-69.
7. Vallerand RJ. The role of passion in sustainable psychological well-being. *Psychology of well-Being: Theory, research practice*. 2012;2(1):1-21.
8. Yukhymenko-Lescroart MA. The role of passion for sport in college student-athletes' motivation and effort in academics and athletics. *International Journal of Educational Research Open*. 2021;2:100055.
9. Rip B, Fortin S, Vallerand RJ. The relationship between passion and injury in dance students. *Journal of Dance Medicine Science*. 2006;10(1-2):14-20.
10. Lafrenière M-AK, Jowett S, Vallerand RJ, Carbonneau NJ. Passion for coaching and the quality of the coach-athlete relationship: The mediating role of coaching behaviors. *Psychology of Sport Exercise*. 2011;12(2):144-52.
11. Vallerand RJ, Blanchard C, Mageau GA, Koestner R, Ratelle C, Léonard M, et al. Les passions de l'ame: on obsessive and harmonious passion. *Journal of personality social psychology*. 2003;85(4):756.
12. Lopes M, Vallerand RJ. The role of passion, need satisfaction, and conflict in athletes' perceptions of burnout. *Psychology of Sport Exercise*. 2020;48:101674.
13. Yukhymenko-Lescroart MA. Sport-to-school spillover effects of passion for sport: The role of identity in academic performance. *Psychological Reports*. 2022;125(3):1469-93.
14. Moen F, Myhre K, Stiles T. An exploration about how Passion, Perceived performance, Stress and Worries uniquely influence Athlete Burnout. *Journal of Physical Education Sports Management*. 2016;3(1):88-107.
15. Kovacsik R, Griffiths MD, Pontes HM, Soós I, de la Vega R, Ruíz-Barquín R, et al. The role of passion in exercise addiction, exercise volume, and exercise intensity in long-term exercisers. *International Journal of Mental Health Addiction*. 2019;17(6):1389-400.
16. Verner-Filion J, Schellenberg BJ, Rapaport M, Bélanger JJ, Vallerand RJ. "The thrill of victory... and the agony of defeat": Passion and emotional reactions to success and failure among recreational golfers. *Journal of Sport Exercise Psychology*. 2018;40(5):280-3.
17. Kent S, Kingston K, Paradis KF. The relationship between passion, basic psychological needs satisfaction and athlete burnout: Examining direct and indirect effects. *Journal of Clinical Sport Psychology*. 2018;12(1):75-96.
18. Esmaeili HeidarAbad M, Sheikh M, Hassani F, Esmaeili A. The relationship between the athletic burnout and type of passion for physical activity in students based on the dualistic model of passion. *Journal of psychologicalscience*. 2017;16(63):338-50.
19. Brewer BW, Van Raalte JL, Linder DE. Athletic identity: Hercules' muscles or Achilles heel? *International journal of sport psychology*. 1993.
20. Rotella RJ, Heyman SR. Stress, injury, and the psychological rehabilitation of athletes. *Applied sport psychology: Personal growth to peak performance*. 1986;2:343-64.
21. Flores M. The Athletic Identity and Cognitive Emotional Responses of Regis University Student Athletes in the Face of COVID-19. 2022.
22. Danish SJ. Musings about personal competence: The contributions of sport, health, and fitness. *American Journal of Community Psychology*. 1983;11(3):221-40.
23. Baninosrat A, Hussein pour B, Giyami Rad A, Muhammad pour H. The relationship between wrestlers' performance levels and their personal and social identity. *The Journal of Sociology Studies*. 2013;5(17):91-105.

24. Safaei I, Shanavaei asl N. The Relationship Between Athletic Identity with Fear of Failure and fail of Soccer Clubs Players:The Mediating Role of Moral Intelligence. *Sport Psychology*. 2021(2):169-87.
25. Renton T, Petersen B, Kennedy S. Investigating correlates of athletic identity and sport-related injury outcomes: a scoping review. *BMJ open*. 2021;11(4):e044199.
26. Green SL, Weinberg RS. Relationships among athletic identity, coping skills, social support, and the psychological impact of injury in recreational participants. *Journal of applied sport psychology*. 2001;13(1):40-59.
27. Manuel JC, Shilt JS, Curl WW, Smith JA, Durant RH, Lester L, et al. Coping with sports injuries: an examination of the adolescent athlete. *Journal of adolescent health*. 2002;31(5):391-3.
28. Green S, Weinberg R. The relationship between athletic identity, coping skills, social support, and psychological impact of injury. *Journal of Applied Sport Psychology*. 1998;10:S127.
29. Wong P, Hong Y. Soccer injury in the lower extremities. *British journal of sports medicine*. 2005;39(8):473-82.
30. Meyers MC, Bourgeois AE, Stewart S, LeUnes A. Predicting pain response in athletes: development and assessment of the Sports Inventory for Pain. *J Sport Exerc Psychol*. 1992;14(3):249-61.
31. Mageau GA, Vallerand RJ, Charest J, Salvy SJ, Lacaille N, Bouffard T, et al. On the development of harmonious and obsessive passion: The role of autonomy support, activity specialization, and identification with the activity. *Journal of personality social psychology*. 2009;77(3):601-46.
32. Kokaridas D, Perkos S, Harbalis T, Koltsidas E. Sport orientation and athletic identity of Greek wheelchair basketball players. *Perceptual motor skills*. 2009;109(3):887-98.
33. Heydari A, Seyed Asiaban S, Military f. Comparison Of Social Damage (Public Health, Sport Identity, Sport Motivation And Social Adjustment) Among Disabled Athletes And Non-Athletes Disabled Welfare Department In Ahwaz. *The Journal of Social Psychology*. 2013;8(29):13-32.
34. Deci EL, Ryan RM. The" what" and" why" of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. *Psychological inquiry*. 2000;11(4):227-68.
35. Jafari Siavashani F, Nikbakhs R, Safania AM. Validating and normalizing passion questionnaire among athletes. *Journal of psychologicalscience*. 2018;17(68):471-9.
36. Carbonneau N, Vallerand RJ, Fernet C, Guay F. The role of passion for teaching in intrapersonal and interpersonal outcomes. *Journal of educational psychology*. 2008;100(4):977.
37. Stephan Y, Deroche T, Brewer BW, Caudroit J, Le Scanff C. Predictors of perceived susceptibility to sport-related injury among competitive runners: The role of previous experience, neuroticism, and passion for running. *Applied Psychology*. 2009;58(4):672-87.